

Jazyková struktura

V procesu formování národa sehrává jednu z nejvýznamnějších funkcí jazyk. Tato skutečnost nachází odraz v časté shodě názvů jazyka a národa, ale z hlediska geografie obyvatelstva má větší význam její využití při sestavování národnostní struktury obyvatelstva světa. Právě jazyk je relativně nejjednodušší a nejsnáze poznatelný znak určitého národa. (tohoto kritéria nelze použít v případě, že dva nebo více národů mluví jedním jazykem (např. angličané, irové, kanadčané, američané nebo němci a rakušané), nebo když jeden národ mluví více jazyky (např. švýcaři).

Přesné údaje o početnosti a prostorovém rozšíření jazyků se získávají dosti obtížně. Na základě údajů uvedených v publikaci CIA - the world factbook 2008 (<http://www.cia.gov>) lze sestavit žebříček jazyků podle počtu mluvčích (toto pořadí nelze brát zcela striktně, protože nelze zcela exaktně zjistit počet osob mluvících či čtoucích daným jazykem. nejčastěji se bere v potaz pouze první mluvený či čtený jazyk) . V současnosti je **nejpočetnější obyvatelstvo hovořící čínštinou** – čínština je jednotným jazykem pouze v psané podobě, mluvené formy jazyka se od sebe značně liší, pokus o jazykovou unifikaci představuje mandarinská čínština (13% populace světa – 900 mil. osob). Vliv čínštiny se však prostorově víceméně váže pouze na území Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu.

Naproti tomu **angličtina (3.nejčetnější** světový jazyk) představuje prostorově nejrozšířenější jazyk, který je rozptýlený po všech kontinentech. Angličtina se ve velké míře využívá také jako druhý jazyk, a to hlavně v bývalých britských koloniích (Indie, Pákistán, některé státy v Africe, Asii, Oceánii a Karibiku). Angličtina má také velký význam ve vědeckém styku, politice, kultuře apod.

Značnou část Afriky (severní a střední) a Blízkého východu pokrývá **arabština**, která je považována za **4. nejrozšířenější** jazyk světa.

V jazykově složitě oblasti severní Indie, pákistánu a Bangladéše mají velmi početné zastoupení **hindština a bengálština (5. a 7. nejčetnější** světový jazyk). Podobně jako u čínštiny, hindštiny a bengálštiny je výrazně regionálně ohraničený také výskyt **japonštiny (9. nejčetnější** jazyk) – kromě Japonska se používá pouze v Koreji a na Tchaj-wanu, což jsou území, jež byla dříve pod jeho koloniálním vlivem.

Španělština a portugalština (2. a 6. nejčetnější světový jazyk) se značně rozšířily v době kolonizačních výbojů a to zejména v zemích Střední a Jižní Ameriky, v severní a subsaharské Africe (Angola, Mosambik – portugalština), v nichž do značné míry vytlačily původní domorodé jazyky. K významným světovým jazykům patří i **ruština**, která v žebříčku nejrozšířenějších jazyků obsadila **8. místo**.

Původní prostorové rozšíření postupně ztratily dva významné evropské jazyky – **němčina a francouzština (10. a 11. nejčetnější** světový jazyk). Souvisí to s rozpadem jejich koloniálního panství. Francouzština si na rozdíl od němčiny udržuje stále poměrně významnou pozici v diplomatickém styku a zachovala se jako úřední jazyk v některých bývalých francouzských a belgických koloniích (především v Africe a Karibiku).

1. čínština
2. španělština
3. angličtina
4. arabština
5. hindština
6. portugalština
7. bengálština
8. ruština
9. japonština
10. němčina

Jazykové skupiny

OBYVATELSTVO

